

Biznesa augstskolas *Turība*
GADA BALVA
Brīvība. Uzņēmība. Kompetence.

Kārlis Apalups

Biznesa augstskolas *Turība*
GODA STUDENTS

*Turība ir biznesa augstskola,
tāpēc manī jau tagad ir vēlme
veidot savu biznesu.*

Šogad Biznesa augstskola *Turība* apbalvojumu GODA STUDENTS piešķir diviem augstskolas studentiem, viens no tiem ir profesionālā bakalaura studiju programmas “Organizācijas drošība” 3. kursa neklātienas students **Kārlis Apalups**.

Kārlis Apalups ir gandarīts, ka studiju programmas “Organizācijas drošība” docētāji ir Latvijā pieredzējuši drošības jomas profesionāļi, no kuriem smelties ne tikai teorētiskās, bet arī praktiskās zināšanas. Augstskolā apgūto Kārlis Apalups izmanto jau uzsāktajā darba dzīvē, strādājot izvēlētajā specialitātē Latvijas lielākajā kokapstrādes uzņēmumā “Latvijas Finieris”. Viņš ir arī aktīvs Biznesa augstskolas *Turība* Studējošo pašpārvaldes biedrs, palīdz augstskolas Attīstības daļai, katru gadu dalās pieredzē ar vidusskolēniem, kad viņi nonāk lielās izvēles priekšā – kur studēt?

Tev piešķirts Biznesa augstskolas *Turība* apbalvojums GODA STUDENTS. Kā Tu vērtē šo augstskolas izveidoto iniciatīvu, un kādas sajūtas pārņēma, uzzinot, ka esi viens no balvas saņēmējiem?

Turība šīs balvas pasniegšanu ieviesa pirms dažiem gadiem, un savā ziņā tā ir abpusēja goda un cieņas izrādīšana gan no augstskolas, gan titula saņēmēja puses, pieņemot pasniegto balvu. Vērtīgi, ka šādi tiek izcelti studenti, absolventi, profesori, doktori, reizē pievēršot uzmanību viņu paveiktajam augstskolā un darba dzīvē. Biju patīkami pārsteigts, saņemot šo ziņu, ka būšu GODA STUDENTS, turklāt tas sakrita ar brīdi, kad augstskolā gūtās zināšanas un pieredze nesa panākumus arī karjerā un privātajā dzīvē.

Tu esi no Vecpiebalgas, kur biji aktīvs vidusskolēns, piedaloties LTV1 konkursā “Gudrs vēl gudrāks”, spēlē “Es varu būt premjerministrs”, dažādi citādi parādīji savas zināšanas. Katra augstskola var sapņot iegūt tik aktīvu un zinātkāru studentu. Kas Tevi pamudināja izvēlēties studijas tieši Biznesa augstskolā *Turība*?

Studējot *Turībā*, ir būtiski, lai cilvēks būtu ne tikai sabiedriski aktīvs, bet arī apgūtu mācību vielu. Es uzskatu, ja daru kaut ko ar prieku, tad es noteikti to paveikšu labāk, iespējams, pat labāk nekā citi. Augstskolas izvēlē būtiskākais bija tieši studiju programma “Organizācijas drošība” - tieši par to man bija vislielākā interese. Līdzvērtīga programma nav pieejama nekur citur Eiropā, un es zināju, ka profesionālajā karjerā man būs laba starta pozīcija – speciālistu trūkst. Turklāt man bija līdzīgi kā daudziem Latvijas jauniešiem – padodas daudz kas, bet grūti saprast, kas - vislabāk. Drošības jomā ir tik daudz aspektu, ka sapratu – tieši tas ir vajadzīgs manai daudzšķautņainajai personībai.

Programma tiešām ir mazpazīstama, tādēļ pastāsti vairāk, kas Tev četros gados ir jāapgūst?

Profesionālā bakalaura studiju programma "Organizācijas drošība" sniedz arī kvalifikāciju *drošības dienesta vadītājs*. "Organizācijas drošības" programmas absolventam jāpārzina psiholoģija, tiesības, biznesa procesi, drošības tematika u.c., kā arī jābūt apgūtām pašaizsardzības, pirmās palīdzības sniegšanas, ekstremālās autobraukšanas, šaušanas, maršrutu izpētes un miesassarga iemaņām.

Tu studē neklātienē un studijas apvieno ar darbu, kā tas izdodas?

Lielākā daļa "Organizācijas drošības" studentu izvēlas tieši neklātienes studijas. Piemēram, man darbs ir no pulksten 8.00 līdz 17.00, studijas apmeklēju piektdienu vakaros un sestdienās. Mūsdienās nav grūti savienot darbu ar studijām. Esmu Latvijas lielākā kokapstrādes uzņēmuma "Latvijas Finieris" drošības speciālists. Pilnīgi noteikti tas ir augstskolas ieguldījums manā personībā, ka spēju iegūt šo amatu. Studijas sniedz sava veida pamatu, uz kura balstoties, pašam jāveido sava domāšana par dažādiem drošības procesiem. Tālais jau atkarīgs no manām spējām saprast un pieņemt lēmumu, kā rīkoties konkrētā situācijā. Pozitīvi, ka augstskolas pasniedzēji ir arī dažādu jomu profesionāļi, esmu konsultējies, lai vēl labāk veiktu darba pienākumus. Novērtēju, ka augstskolā man veidojas jauns kontaktu loks.

Kādi ir Tavi tālākie plāni pēc bakalaura grāda iegūšanas?

Turība ir biznesa augstskola, tādēļ loģiski, ka manī jau tagad ir vēlme veidot savu biznesu. Izpētes procesu esmu uzsācis, bet pagaidām neko vairāk negribētu atklāt. Šādu lēmumu noteikti veicinājusi mana ģimene, jo arī tēvs ir *pats sev priekšnieks*.

Varētu domāt, ka neklātienes studijas īsti neiet kopā ar augstskolas sabiedrisko dzīvi, bet Tu esi atradis veidu, kā būt sabiedriski aktīvam studentam.

Kopš pirmā kursa jau esmu iesaistījies Biznesa augstskolas *Turība* Studējošo pašpārvaldē, palīdzu risināt akadēmiskos jautājumus. Esmu gandarīts, ka varēju palīdzēt organizēt pirmkursniekiem integrācijas semināru "Iesojo Turībā!", lai palīdzētu viņiem labāk iejusties mūsu augstskolā. Jāatzīst, ka tieši šī semināra iedvesmots sāku darboties augstskolas Studējošo pašpārvaldē, jo arī pats kā pirmkursnieks tur biju. Esmu piedalījies arī *Turības* organizētajā starptautiskajā vasaras skolā "Individu un organizāciju drošība", šeit noderēja manas angļu valodas zināšanas, palīdzēju ar tulkošanu. Mana lielākā sabiedriskā darba artava ir tikusi tieši augstskolas Attīstības daļai, piedaloties braucienos uz Latvijas skolām un stāstot skolēniem par mūsu augstskolu, programmu "Organizācijas drošība", aicinot viņus studēt šeit.

Pozitīvi, ka augstskolas pasniedzēji ir arī dažādu jomu profesionāļi, esmu konsultējies, lai vēl labāk veiktu darba pienākumus. Novērtēju, ka augstskolā man veidojas jauns kontaktu loks.

Kāds ir Tavs priekšstats, ko šodien vēlas mūsdienu skolēni? Vai jaunie cilvēki, kuri drīz kļūs par studentiem vai arī nonāks darba tirgū, tiecas sasniegt noteiktus mērķus vai arī bieži vien nezina, ko vēlas nākotnē?

No saviem novērojumiem varu teikt, ka ir divu kategoriju jaunieši. Vieni ir tādi kā es skolas gados, kuriem daudz kas izdodas, bet tomēr nezina, ko īsti tālāk darīt. Otri - konkrēti zina, ko vēlas darīt nākotnē. Jāsaka, ka ar pirmajiem ir interesantākas sarunas, jo viņi vēl meklē savas iespējas. Viens no šo jauniešu mērķiem ir nākotnē būt veiksmīgiem. Tad jāsaprot, kas viņu izpratnē ir veiksmē? Ģimene, finansiāli panākumi, pasaules apceļošana? Katram būs sava atbilde. Tomēr kopīgais motīvs, kāpēc viņi būtu gatavi studēt, nav tikai diploms – papīrs, bet atdeve no augstskolas – reālas zināšanas un prasmes, kas palīdzēs sasniegt viņu mērķus. Visbiežāk jauniešu mērķis ir tieši veiksmīga karjera, un tieši tā sasniegšanai *Turība* var palīdzēt ļoti daudz!

Augstskolas izvēlē būtiskākais bija tieši studiju programma "Organizācijas drošība" - tieši par to man bija vislielākā interese. Līdzvērtīga programma nav pieejama nekur citur Eiropā, un es zināju, ka profesionālajā karjerā man būs laba starta pozīcija – speciālistu trūkst.

Kādus vadmotīvus Tu mini jauniešiem, tiekoties ar viņiem, lai radītu viņos interesi par *Turību*?

Vienmēr jauniešiem saku, ka šī ir biznesa augstskola, savukārt uzņēmēji visu mūžu ir enerģiski, ambiciozi, jaunekļīgi. Kļūstot par uzņēmējiem, viņi noteikti sevī attīstītu visas nosauktās īpašības un rastu vēlmi piedalīties vēl citās sabiedriski nozīmīgās aktivitātēs. *Turība* ir privāta augstskola, līdz ar to būtiski atšķirīga ir attieksme pret studentu, piemēram, salīdzinājumā ar valsts augstskolām. Privātai augstskolai katrs students ir klients, nevis tikai cipars X studentu sarakstā. Nepiekrītu, ka šī paša iemesla dēļ varētu būt kādas lielākas atlaides no augstskolas puses, lai nezaudētu maksājošo klientu, jo šodien paši studenti ir ļoti prasīgi par iegūstamajām zināšanām un augstskolas papildu piedāvātajām iespējām – vieslektoriem, iespējamo dalību ERASMUS programmā utt. Neviens nemaksās tikai par iegūstamo papīru! Mūsu augstskola ir ļoti elastīga, piedāvājot studēt klātienē, neklātienē, vakaros, filiālēs un pat izmantot e-studijas. Tas viss jaunajiem cilvēkiem sniedz iespēju pielāgoties dažādām izmaiņām privātajā vai darba dzīvē.

Vai Tev arī ir bijusi iespēja studēt ārpus Latvijas?

Jā, es kā viens no pirmajiem programmas "Organizācijas drošība" studentiem devos uz Laurea Lietišķo zinātņu augstskolu Somijā. Tur vienu semestri studēju drošības menedžmenta programmu. Pārliecinājos, cik būtiski atšķiras viņu un *Turības* programmu piedāvājums. Somijā drošības programmas darbinieks strādā birojā, nekad nenonāks stresa situācijā, nevienam cilvēkam, visticamāk, dzīvē neaizturēs.

Vai Somijas studenti ieklausījās arī Tevis stāstītajā par studijām Latvijā, un kas viņus pārsteidza?

Viņiem liels pārsteigums bija mūsu studiju praktiskā daļa, kurā mācāmies šaut, braukt ekstrēmās apstākļos utt.

Ko pašam izdevās iegūt apmaiņas programmā?

Starptautisku skatījumu, kā arī pārliecinājos, cik nopietna Somijā ir attieksme pret dažādiem drošības jautājumiem. Drošības kvalitāte noteikti ir augstākā līmenī galvenokārt ieaudzinātās attieksmes dēļ. Latvijā šajā ziņā vēl augam, jo daudz kas vēl saglabājies no padomju laikiem. Piemēram, ja runājam par darba aizsardzību, tad attieksme ir apmēram tāda: "Ai, nu atnāca viens cilvēks, kaut ko pastāstīja, nav vērts iedziļināties, parakstos, kur vajag." Somijā pat viens incidents jau ir daudz par daudz! Piemēram, skolā, kurā viesojos un kas ir mazāka par *Turību*, bija bumbu patvertne, zobārsts, ārsts, psihologs, drošības pārvaldnieks, defibrilatori, vairākās vietās medpakas u.tml. Redzētais uz mani atstāja pozitīvu iespaidu, jo sapratu, ka arī mēs lēnām ejam tajā virzienā, un tieši *Turība* ir spērusi soli, lai visā valstī mēs sasniegtu augstu iestāžu un uzņēmumu drošības līmeni. Tāpēc es tik ļoti *degu* par *Turību*, jo tā veiksmīgi aizpilda pieprasījumu pēc tik valstī nepieciešamajiem drošības speciālistiem – tā ir kā flagmanis drošības jomas uzlabošanā. Ceru, ka nākotnē šeit varētu būt arī maģistra programma drošībā.

Varbūt Tev ir kāda ideja, ko vēl varētu augstskolā mainīt, varbūt organizēt?

Mainīt neko nevajadzētu, jo *Turība* iet ļoti labu un stabilu augstskolas ceļu.

Viena mana neprātīgā ideja ir, ka *Turībā* varētu organizēt kaut līdzīgu sarunu festivālam *Lampa*. Šeit ir visi priekšnosacījumi, lai organizētu lielu izglītības festivālu, kurā padziļināti apspriestu dažādu tematiku. Pieejamas dažāda lieluma telpas, zāles, sakopta teritorija pie ēkām.

Un Tu būtu šī pasākuma galvenais drošības vadītājs?!

Protams!

Kādi ir Biznesa augstskolas *Turība* docētāji, darbinieki?

Par visiem docētājiem, ar kuriem esmu saskāries, varu teikt tikai labāko. Piemēram, visus ar drošības jomu saistītos priekšmetus mums pasniedz tieši no drošības struktūrām nākuši pasniedzēji, tāpēc esam informēti par pašu aktuālāko nozarē.

Mūsu kursā esmu tāds kā kursa vecākais, dalos ar visiem pieejamajā informācijā, mudinu pārējos mācīties utt., un kā sabiedriski aktīvu studentu mani priecē, ka varu aiziet, piemēram, pieklaunēt pie prodekānes kabineta durvīm, sasveicināties un izstāstīt risināmā jautājuma būtību, nav jāgaida nekādas mistiskās rindas. Mūsu vēlmes tiek ņemtas vērā, un jautājumus atrisina.

Vai vēlies kādiem docētājiem pateikt īpašu paldies?

Pirmais paldies Ivitai Kīsnīcai, Biznesa augstskolas *Turība* Juridiskās fakultātes prodekānei, jo ar viņu man sanāk sadarboties daudz un dažādos jautājumos, un vienmēr esam atraduši kopīgu valodu. Bez viņas manas sajūtas augstskolā pavisam noteikti nebūtu tik labas.

Otrais paldies - Vilnim Veinbergam, programmas "Organizācijas drošība" vadītājam, jo bez viņa nebūtu ne šīs programmas, ne arī manis *Turībā*.

Trešais paldies - *Turības* rektoram Aldim Baumanim un Attīstības padomes priekšsēdētājam Aigaram Rostovskim, jo bez viņiem augstskolas, iespējams, nemaz nebūtu.

Vai no darba un studijām paliek vēl brīvais laiks, ar ko tad nodarbojies?

Ir arī laiks hobijiem, piemēram, sportam. Tas labi sader arī ar manām studijām. Regulāri apmeklēju svaru zāli. Ir doma, ka drīzumā svaru zāli mainīšu pret boksa treniņiem, jo mans kurss biedrs ir labs boksa treneris.

Kopš vidusskolas spēlēju teātri un aizvien, cik iespējams, dodos uz mēģinājumiem Vecpiebalgā. Vasarā parādīsim skatītājiem ziemā paveikto. Šad tad sanāk arī pamuzicēt, bet tas vairāk draugu lokā.

Vai esi iedzīvojis Rīgā vai tomēr labāk jūties tēva mājās, Vecpiebalgā?

Esmu piebaldzēns septītajā paaudzē un diez vai jebkad Rīgā iedzīvošos, tāpat noteikti neiedzīvošos arī nevienā citā lielākā pilsētā. Mana vēlme ir ar gūtajām zināšanām atgriezties laukos un tur saimniekot kā uzņēmējam.

Interesanti, ka mana ģimene vēl dažādos veidos ir saistīta ar *Turību*. Māsa ir *Turības* absolvente un augstskolas pašpārvaldē iepazinās ar vīru. Brālēns arī ir mūsu augstskolas absolvents, savukārt vectēvs būvēja vienu daļu no šīs ēkas. [Tu](#)

*Visbiežāk jauniešu mērķis ir tieši veiksmīga karjera, un tieši tā sasniegšanai *Turība* var palīdzēt ļoti daudz!*